

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Hilario Pictauorum episcopo. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

dum Antiochia discedit Eusebius. Lucifer verò, vbi acceperat suam electionem ab Eusebio improbari, contumeliæ duxit loco, iniquoque admodum animo passus est. Proinde recusauit cum Eusebio communicare: studioque cõtentionis inductus, concilij decreta reiecit. Ista quidem tristibus & afflictis ecclesiæ temporibus obuientia, multos ad deficiendum ab ecclesia impulere, vnde noua secta, quæ Luciferiana dicebatur, nata est. Cæterum Lucifer suã iracundiam propterea saturare non poterat, quia suis ipsius responsis, quibus per Diaconum missis pollicitus fuerat, se decretis concilij contentum fore, omnino tenebatur astrictus. Quapropter fidei & sententiæ ecclesiæ assentiens, in Sardiniam ad propriam sedem se recepit. Quorum autem animi, non minus quam illius erant exulcerati, hi adhuc etiam ab ecclesia segregati manent. Eusebius verò partes orientis peragrans, infirmos fide, instar præstantis medici, ad integram valetudinẽ restituit, doctrinãq; ecclesiastica instruxit erudiuitq;. Inde regressus, in Illyriam proficiscitur: & cum intraret in Italiam, idẽ ipsum docendi munus diligẽter obijt.

De Hilario Pictauorum episcopo. CAP. VIII.

Hilarius Pictauorum episcopus (est autem hæc ciuitas Aquitaniæ vltioris) ante Eusebium, episcopos tum in Italia, tum in Gallia, Catholicæ fidei dogmatis diligenter erudiuisset. Etenim prius ab exilio reuersus, ante illum ad ea aduentauit loca. Vterque verò fidem strenue propugnauit. Hilarius, vtpote disertus, libris latino sermone conscriptis, consubstantialis dogma explanauit, iisdẽq; tum illud ipsum confirmauit abunde satis, tum opiniones Arianorum penitus labefactauit. Verum ista paulò postq; exules erant in patriam reuocati, contigerunt. Iam verò illud minimè nos præterire debet Sectatores Macedonij, Eleusij, Eustatij, & Sophronij, (omnes hi vno nomine Macedoniani appellabantur) eodem tempore crebros conuentus in varijs locis egisse: & conuocatis illis, qui in Seleucia ipsorum fauebant sententiæ, alterius partis fautoribus, Acacianis videlicet, Anathema denuntiasse, fideq; Arimini exposita prorsus reiecta, eam quæ in Seleucia recitata erat, ratã fecisse. Illa aut eadem ipsa erat, quæ Antiochiæ, sicut in secundo libro commemoratum est, fuisset iam pridem con-

SOCRAT. HISTORIAE

stabilita. Isti cum à quibusdam hoc modo rogarentur, Vos qui Macedoniani nominati estis, si diuersa sit vestra ab Acacianorum opinio, quid est quamobrem ad hunc vsque diem cum illis, tanquam vobiscum in eadem opinione consentientibus communicetis, ista per Sophronium Pompeiopolis vrbs Paphlagoniæ episcopum responderunt: episcopos versus occidentem in opinione consubstantialis prope delirasse: AEtium autem in oriente veritatis doctrinam deprauare conatum, dissimilitudinem substantiæ in patre & filio introduxisse: Vtriusque partis sententiam peruersam esse. Illos enim temere, & absque iudicio distinctas separatasque patris & filij essentias, in vnum coniunxisse, nomineque consubstantialis, tanquam prauitatis vinculo colligasse: hunc autem proprietate naturæ, quæ est filij cum patre dissimilitudinis substantiæ nomine disiunxisse. Et quoniam vtrique in contrarias sententias, easque extremas inciderunt, nobis consultum visum esse, mediam viam inter vtrosque insistere, veram piamque doctrinam tenere, filiumque patri essentia similè affirmare. Ista sunt quæ Macedoniani sicut Sabinus narrat in libro, quem de collectione rerum in conciliis gestarum inscripsit, ad rogatum per Sophronium responderunt. Atque in eo, quod AEtium, tanquam dissimilitudinis patris & filij authorem accusant, & non Acacianos, videntur veritatis lucem fallaciter & captiose obscurare, & partim Arrianorum opinioni, partim eorum sententiæ, qui fidem consubstantialis tuentur aduersari. Verum suis ipsorum verbis planè coarguuntur, nimirum quod obiecta vtriusque partis opinione, ipsi sibi nouam doctrinam confinxere. Sed de his satis multa.

Quòd imperator Iulianus Christianos oēs odio persequeretur, ac in primis Eleusium Nouatianorū episcopum. *CAP. IX.*

Iulianus Imperator, tametsi fuit in initio imperij erga omnes facilis & perhumanus, tempore tamen progrediente non similem se omnibus ostendit: Sed vbi criminatio vlla contra Constantium allata erat, ibi Christianorum postulata libentissimo animo concessit. Vbi autem nihil eiusmodi incidebat, priuatum odium, quod
contra